డబ్బుకోసమేనా మీ చింత?

డబ్బుకోసమేనా మీ చింత....?

కాదు....కాదు.... ఇంటికోసం!

ఈ జంట నగరాల్లో సొంత ఇల్లనేది వుంటే నిశ్చింతగా జీవితాన్ని గడిపేయవచ్చు అనుకునేవాళ్ళలో నేనూ ఒకడ్ని !

అందుకనే 'మా ఆఫీసులో పనిచేస్తున్న వాళ్ళకి ఇళ్ళుకట్టించి ఇస్తారు' అనగానే నేనూ ఆ హౌసింగ్ సొసైటీలో చేరిపోయాను. బాంక్ బాలన్సంతా వూడ్చి స్థలంకోసం కట్టేను.

'అమ్మయ్య! స్థలం దొరికింది. ఇల్లు కట్టుకోడానికి లోన్ ఇస్తారు. ఇల్లు కట్టుకోవడం ఇంత తేలిక అనుకోలేదు!' ఆనందపడిపోయాను.

ఆ ఆనందంలో ఆరు నెలలు కరిగిపోయాయి.

'బెటర్‌మెంట్ చార్జెస్ కింద మరి కొంత కట్టాలి' అంటూ మా హౌసింగ్ సొసైటీవాళ్ళు వంపిన సర్క్యులర్‌ని అందుకోగానే నా ఆనందానికి అడ్డుకట్ట పడింది. అయినా ఎలాగోలా ఈ డబ్బు కాస్తా కట్టేస్తే గొడవ వదిలిపోతుంది కదాని తెలిసిన వాళ్ళందరి దగ్గరా అప్పుచేసి మరీ ఆ డబ్బు కట్టేశాను.

మరో ఆరు నెలలు గడిచాయి.

మా హౌసింగ్ సొసైటీ జనరల్‌బాడీ మీటింగ్ జరిగింది. బెటర్‌మెంట్ చార్జెస్ పెరిగాయి కాబట్టి మళ్ళీ అందరూ తలా కొన్ని వేలు కట్టాలన్నారు.

మొదటిసారి దాచుకున్న డబ్బు కట్టాం, రెండోసారి అప్పుచేసి కట్టాం. మరి ఇప్పుడెలా కట్టాలి? అందరి గుండెల్లోనూ రైళ్ళు పరుగెత్తాయి.

తప్పదు!

ఎలా?

ఇల్లనేదాన్ని ఎలాగోలా సమకూర్చుకుంటే కొన్ని సమస్యలు లేకుండా పోతాయనుకున్నాగానీ ఇలా కొత్త సమస్యలు వచ్చిపడతాయని వూహించలేదు.

ఏం చేయాలి?

ఇలా ఆలోచిస్తూ తల బద్దలుకొట్టుకుంటున్నప్పుడు వచ్చాడు శ్యామలరావు. నా బాధనంతటినీ అతని ముందు వెళ్ళగక్కుకున్నాను. అతను కరిగిపోయాడు.

"డబ్బు కోసమేనా నీ చింత? నా దగ్గర వున్నది ఓ చక్కని చిట్కా!" అన్నాడు చిద్విలాసంగా.

అంతే! అతణ్ణి శరణు వేడాను.

"మరేంలేదు. బ్రెయిన్ వేవ్ సేవింగ్స్ కంపెనీ ఏజన్సీ తీసుకో" అన్నాడు శ్రీకృష్ణపరమాత్మని ఫోజులో.

"అంటే?...." నాకు అర్థం కాలేదు.

"డబ్బు అమితంగా సంపాదించడానికి ఇదో చక్కని మార్గం. ఈ బ్రెయిన్‌వేవ్ ఏజన్సీ తీసుకున్న తర్వాతే నా అప్పుల్ని వదిలించుకో గలిగాను. కిందటి సంవత్సరంలో నా టార్గెట్ బిజినెస్ చేయడంతో ఈ సంవత్సరం ఆఫీసర్నయ్యాను. ఇప్పుడు నేను కొందరు ఏజెంట్లని అపాయింట్ చేయవచ్చు" అన్నాడు ఎంప్లాయిమెంట్ ఆఫీసర్లా శ్యామలరావ్.

ఒక్క సంవత్సరంలో అప్పులన్నింటినీ తీర్చేసుకోగలిగాడా?!

నా సందేహాన్ని గమనించి "మొదట సంవత్సరంలో అప్పులు తీర్చేసుకోవచ్చు. రెండో సంవత్సరంలో ప్లాటు కొనవచ్చు. మూడో సంవత్సరంలో వెహికిల్ కొనవచ్చు. నాల్గో సంవత్సరంలో ఇల్లు కట్టవచ్చు.... త్వరలోనే పైసా అప్పు చేయకుండా నేనో ప్లాట్‌ని, రాజ్‌దూత్‌ని కొనబోతున్నాను'' అన్నాడతను.

నా కళ్ళముందే శ్యామ్‌రావ్ అలా ఎదిగిపోతుంటే నేను వెర్రి వెధవలా అప్పులపాలై జుట్టు పీక్కుంటూ కూర్చోవాలా? నో....వీల్లేదు! నేనూ అతనితో సమానంగా సంపాదించాలి. కానీ నాది గవర్నమెంటు ఉద్యోగం! ఇలాంటి ఏజన్సీలు తీసుకోవచ్చా?

నా సందేహాన్ని శ్యామ్‌రావ్ ముందు బయటపెట్టాను.

దానికి వాడు గట్టిగా నవ్వాడు.

''ఇంత అమాయకుడివేరా. మనసుంటే మార్గమే లేదా? నీ పేరుతోనే చెయ్యాల్సిన అవసరం ఏముంది! నీ భార్య పేరుతో ఏజెన్సీ తీసుకో.... బిజినెస్సు నువ్వు చెయ్యి." చాలా సులభంగా నా అనుమానాన్ని కొట్టిపారేశాడు.

ఇంతవరకూ పెళ్ళాల పేర్లమీద కథలే రాయవచ్చు అనుకున్నా గానీ ఇలా బిజినెస్సులూ చేయవచ్చనే విషయం నాకు అప్పుడే తెలిసింది.

వెంటనే మా ఆవిడ పేరుతో శ్యామ్‌రావ్ దగ్గర బ్రెయిన్ వేవ్ కంపెనీ ఏజన్సీ తీసుకున్నా. హౌసింగ్‌బోర్డులో నేను కట్టాల్సినమొత్తాన్ని అతి తక్కువ వడ్డీకి అప్పుగా ఇప్పించాడు శ్యామ్‌రావ్.

ఇలా ప్రారంభమైన నా బిజినెస్ నా మొహమాట కారణంగా కుంటుపడిందనే చెప్పాలి. కానీ ఎప్పటికప్పుడు శ్యామ్‌రావ్ నన్ను హెచ్చరిస్తూనేవున్నాడు - సంవత్సరం లోపల నీ వాటా బిజినెస్‌ని చూపించాలని!

అతని పై ఆఫీసర్లు వచ్చినప్పుడల్లా నన్ను వాళ్ళ దగ్గరికి తీసుకెళ్ళేవాడు శ్యామ్రావ్. నాతోపాటు మరో నల్గురు ఏజెంట్లున్నారు శ్యామ్రావ్కి. మా అందరికీ బిజినెస్ ఎలా చేయాలో బోధించి తలా ఓ కప్పు కాఫీ ఇచ్చి పంపేవారు. కేవలం ఈ బిజినెస్వల్లే తాము వేలకి వేలు సంపాదించామని కూడా ఆశ పెట్టేవారు. ఆ ఆశ మాలో విపరీతమైన ప్రభావాన్ని చూపించేది.

చకచకా తెలిసిన వాళ్ళందర్నీ ఆ సేవింగ్స్ కంపెనీలో మెంబర్లుగా చేర్పించేసి కమీషన్ల మీద కమీషన్లు కొట్టేయాలని మనసు ఉవిళ్ళూరేది.

కనిపించినవాడినల్లా బ్రెయిన్వేవ్ సేవింగ్స్ కంపెనీలో మెంబరుగా చేర్చేయాలనే ఆతృత పెరగడంతో అందరూ కనిపించడం మానేసారు. మమ్మల్ని చూడగానే ఎక్కడివాళ్ళక్కడ పరుగెత్తేసేవారు.

అసలే పబ్లిక్ రిలేషన్స్ ఎక్కువ ఉన్నవాడ్ని నేను- అంత తేలిగ్గా వదిలిపెడతానా? ఇళ్ళకి వెళ్ళి తిష్ఠవేసి మరీ అందర్నీ పీడించసాగాను. ఈ విషయంలో శ్యామ్రావ్ అండదండలు మాత్రం నాకెప్పుడూ వున్నాయి.

మొహమాటస్థుల్ని, నిజంగా 'సేవ్' చేసుకోవాలనుకున్నవాళ్ళని - నా సర్కిల్లో వున్న వాళ్ళందర్నీ మెంబర్లుగా చేసినా నా టార్గెట్ పూర్తి కాలేదు. టార్గెట్ పూర్తయితేనే ప్రమోషన్! ప్రమోషన్ వస్తేనే ఆదాయం పెరిగేది!!

ఏం చెయ్యాలి?

ఇటీవల కాలంలో ఈ బ్రెయిన్ వేవ్ బిజినెస్ గురించి తప్ప మరో విషయాన్ని ఆలోచించడమే మానేసింది నా బ్రెయిన్. ఆఖరికి ఇంటి సంగతుల్ని కూడా!

ప్రమోషన్ రావాలంటే మరికొంతమంది పాలసీలు తీసుకునేట్లు చేయాలి! ఎలా?

మళ్ళీ శ్యామ్‌రావే నన్ను ఆపద్బాంధవుడిలా ఆదుకున్నాడు.

"పాలసీ తీసుకోవాలని వున్నా చేతిలో డబ్బు లేక వెనుకాడుతున్న వాళ్ళు ఎవరన్నా వున్నారా నీ సర్కిల్‌లో?" అడిగాడు శ్యామ్‌రావ్.

"నాకూ కట్టాలనే వుంది కానీ కొన్నాళ్ళు పోతేగానీ డబ్బులు చేతికందవు...." అంటూ తప్పించుకున్న వాళ్ళందరూ నా కంటి ముందు మెదిలారు.

"ఓ పదిమంది వుంటారు" అన్నాను.

"అయితే వాళ్ళందరి ఇన్‌స్టాల్‌మెంట్స్ ముందు నువ్వు కట్టేయ్. తర్వాత నెమ్మదిగా వాళ్ళదగ్గర వసూలుచేసుకోవచ్చు" తాపీగా అన్నాడు శ్యామ్‌రావ్.

"నీ కేమన్నా మతిపోయిందా? వాళ్ళందరి డబ్బులూ కట్టడానికి నేనేమన్నా లక్షాధికారినా? అంత లక్షాధికారినే అయితే నేనీ ఏజన్సీ ఎందుకు తీసుకుంటాను?" విపరీతమైన కోపం వచ్చింది నాకు.

"ఇలా అనుకుంటే నీ టార్గెట్‌ని నువ్వు చచ్చినా పూర్తిచెయ్యలేవు. నువ్వు చెయ్యాల్సిన బిజినెస్‌ని చెయ్యకపోతే నీకు ప్రమోషన్ రాదు. నీ ప్రమోషన్ ఆగిపోతే నా ప్రమోషనూ ఆగిపోతుంది .... " బాధగా అన్నాడు శ్యామ్‌రావ్.

"అదేమిటి?" అయోమయంగా అనిపించింది నాకు.

"అదంతే! ఇది ఒక పెద్ద సర్కిల్. నా ఏజంట్లు మీరందరూ ప్రమోట్ అయితేనే నాకు ప్రమోషన్ వచ్చేది. అందుకే మీ ప్రమోషన్ కోసం నేను పాటుపడాలి. తప్పదు. మీరు పాలసీ హోల్డర్లని ఎటాక్ చేస్తే,

మేము ఏజంట్లని ఎటాక్ చేయాలి. ఈ బాధలు నీకు వచ్చే సంవత్సరం అర్థమవుతాయిలే! ఇంతకీ ఆ పదిమంది సంతకాలని, వివరాలని నువ్వు తీసుకో; వాళ్ళ తాలూకు ఇన్‌స్టాల్‌మెంట్స్ ఎంత కట్టాలో అంతా నేను తెచ్చిస్తాను" అంటూ నా మాట కూడా వినిపించుకోకుండా వెళ్ళిపోయాడు శ్యామ్రావ్.

నేను నెమ్మదిగా బయల్దేరి అందరి ఇళ్ళని చుట్టేసి, వాళ్ళందరి సంతకాలనీ అప్లికేషన్ల మీద తీసుకువచ్చేసరికి తలప్రాణం తోకకు వచ్చింది.

శ్యామ్రావ్ అన్నట్లుగానే అంత డబ్బుని తెచ్చిచ్చాడు.

చావు తప్పి కన్ను లొట్టబోయినట్లు సరిగ్గా డిపాజిట్ చెయ్యడానికి ఆఖరు రోజున కట్టాం. నాకు ప్రమోషన్ వచ్చింది; శ్యామ్రావ్‌కీ ప్రమోషన్ వచ్చింది.

కథ ఇలా సుఖాంతగా ముగిస్తే నేనసలు ఈ కథని రాయాల్సిన అవసరమే వుండేది కాదు.

అంతవరకూ ఆపద్బాంధవుడిలా కనిపించిన శ్యామ్రావ్ అపర కాబూలీవాలాలా కనిపించడం మొదలుపెట్టాడు.

రోజూ మా యింటికి రావడం, ఇవాళైనా వసూళ్ళు అయ్యాయా అని అడగడం మొదలుపెట్టాడు.

అతను మా ఇంటికి వచ్చినంత తరచుగా నేను, బలవంతంగా బ్రెయిన్‌వేవ్ మెంబర్లని చేసిన వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళలేకపోయేవాడ్ని! వెళ్ళినా కూడా వాళ్ళ ఇళ్ళల్లో ఇదివరకు నాకు లభించే ఆతిథ్యం లభించడం మానేసింది. నన్ను చూడగానే వాళ్ళ మొహాలు ఇబ్బందికరంగా మారి పోయేవి. నాతో మామూలుగా మాట్లాడేటట్లు మాట్లాడడం కూడా తగ్గించేశారు. అయినా నాకు వాళ్ళింటికెళ్ళడం తప్పేదికాదు!

శ్యామ్రావ్ మా ఇంటికి వచ్చినప్పుడల్లా నేను వాళ్ళందరి ఇళ్ళు చుట్టూ ఓ రౌండ్ వేయడం అలవాటు చేసుకున్నాను. కానీ అతి త్వరలోనే అర్థమైపోయింది - నేను శ్యామ్రావ్‌ని ఒక్కడ్నే తిట్టుకుంటే, నన్ను తిట్టుకునేవాళ్ళు పదిమంది పైన వున్నారని!

శ్యామ్రావ్ రోజూ మా ఇంటికి వస్తున్నాడు. నేను నా మిత్రులందరి ఇళ్ళచుట్టూ తిరుగుతున్నాను....

నెల రోజులు గడిచిపోయాయి.

''ఇంక ఎన్నాళ్ళకి నువ్వు వాళ్ళ దగ్గర వసూలు చేస్తావ్? నాకు ఎప్పుడిస్తావ్?'' చిరాకుపడ్డాడు శ్యామ్రావ్.

"పాలసీ తీసుకునేంతవరకూ తీసుకో తీసుకోమని ప్రాణం తీశావ్. డబ్బు లేదంటే తర్వాత ఇద్దుగాని నేను కట్టేస్తాను అంటూ మమ్మల్ని ఇరికించి, ఇలా అప్పులవాడిలా మా చుట్టూ తిరగడం న్యాయమా?'' నిలదీశారు నేను డబ్బు కట్టిన మిత్రులు.

డబ్బు ఇవ్వలేదని శ్యామ్రావ్ చిరాకు, డబ్బు అడిగానని వాళ్ళ చిరాకు.

మరో నెల గడిచింది.

శ్యామ్రావ్‌ని చూడగానే గుండెల్లో రైళ్ళు గుద్దుకోవడం ప్రారంభించాయ్ నేను భయపడుతున్న రోజు రానే వచ్చింది.

''నువ్వసలు నా డబ్బు ఇస్తావా- ఇవ్వవా?'' నా ఇంట్లోనే నన్ను నిలదీశాడు శ్యామ్రావ్.

ఒక్క నెలరోజులు టైమియ్యమని అతడ్ని ప్రాధేయపడ్డాను.

నెల ఇంతలో గడిచిపోయింది. నేను మాత్రం పదిమందిలో ఇద్దరి దగ్గరే కట్టిన మొత్తాన్ని వసూలు చేసుకోగలిగాను. అందరి ఆగ్రహానికీ మాత్రం గురయ్యాను.

నా బాధ నాది. శ్యామ్రావ్ మాత్రం వీటిని పట్టించుకోవడం ఎప్పుడో మానేశాడు. ఇంటిమీదపడి గొడవ చేయసాగాడు- నువ్వింత మిత్రద్రోహివని అనుకోలేదంటూ!

ఇంట్లో వరువు పోయింది.

మా ఆవిడని బ్రతిమాలి ఆవిడ గాజుల్ని తీసుకుని అమ్మేసి శ్యామ్రావ్ బాకీ తీర్చాను.

ప్రాణం కొద్దిగా కుదుటబడింది.

కానీ మర్నాటి నుంచే శ్యామ్రావ్ - నువ్వు హౌసింగ్ సొసైటీకి కట్టడానికి ఇచ్చిన డబ్బులు ఇవ్వమంటూ వత్తిడి తేవడం ప్రారంభించాడు.

మళ్ళీ వెళ్ళి మా ఆవిడని 'నీ గొలుసివ్వు నా అప్పు తీర్చుకుంటా' నంటే- 'నువ్వొద్దు, నీతో సంసారం వద్దు' అంటూ పుట్టింటికి లేచి చక్కా-పోతుందేమోనని భయంతో మా ఆవిడ ముందు బయటపడలేదు.

సరిగ్గా ఇదే సమయంలో హౌసింగ్ సొసైటీ రెండో ఇన్‌స్టాల్‌మెంట్ కట్టడానికి ఎవరిదగ్గర అప్పులు చేశానో వాళ్ళందరూ 'మా డబ్బు....! మా డబ్బు... !' అంటూ వెంటపడడం ప్రారంభించారు.

చుట్టూ అప్పుల బాధ....

ఏం చెయ్యాలి?

బుర్ర బద్దలు కొట్టుకుంటున్నప్పుడు మా హౌసింగ్ సొసైటీనుంచి నాల్గో సర్క్యులర్ వచ్చింది- మరో రెండువేలు కడితే స్థలం మీ పేర రిజిష్టర్ చేస్తామని!

ఒక్కసారి మెదడంతా శూన్యమైపోయింది. ఆ శూన్యంలోంచే ఓ చక్కటి ఫ్లాష్ వచ్చింది.

వెంటనే హౌసింగ్ సొసైటీ ఆఫీసుకి వెళ్ళాను. 'నాకు ఇల్లు వద్దు, మెంబర్‌షిప్పూ వద్దు. నా డబ్బు నా కిచ్చేయండి మొర్రో!' అని అప్లికేషన్ పెట్టుకున్నాను.

ఆ డబ్బు రాగానే ముందు శ్యామల్రావ్ అప్పు తీర్చాను. తర్వాతే మిగతావాళ్ళగురించి ఆలోచించాను.

విచిత్రమేమిటంటే- ముందు వాళ్ళకి చెప్పిన దానికన్నా ఎక్కువ కాలాన్ని తీసుకున్నానని అందరూ 'వడ్డీ' డిమాండ్ చేశారు. దాంతో హౌసింగ్ సొసైటీ నుంచి వెనక్కి తీసుకున్న ఆ డబ్బు అయిపోయినా అప్పు పూర్తిగా తీరలేదు. వాళ్ళతో విరోధం.... అలాగే పాలసీలు తీసుకొమ్మని బలవంతం చేస్తూ ఎవరికెవరికైతే డబ్బు కట్టానో వాళ్ళందరూ నేనెక్కడ ఆ డబ్బు అడుగుతానో అని తప్పించుకు తిరగసాగారు. మిగతా వాళ్ళలో నేనెక్కడ పాలసీ తీసుకొమ్మంటానో అని కొందరు, 'అప్పు' అడుగుతానేమోనని మరికొందరు....ఇలా అందరూ నన్ను చూసి పారిపోతుంటే - ఇంత గొప్పవాడ్ని ఎందుకయ్యాను? హౌసింగ్ సొసైటీలో మెంబరుగా జేరడంవల్లనా? లేక బ్రెయిన్‌వేవ్ ఏజంటు కావడం వల్లనా? బుర్ర బద్దలు కొట్టుకుంటూ బాధపడడం నావంతైంది! *

(ఆంధ్రభూమి సచిత్రవారపత్రిక 13.9.84)